

INDUL A BÜKKI TAVASZ

Még semmi sincs
és sehol

csak a puszta
és meztelen föld
nyujtózik eszméletlenül
szüzessége jó szagával

De hajolj fölébe
és hallani fogod
mélyről és csendesen

a hóvirág harangja
csendül és mondja
jövök már
az ibolya kék szája
borzong és mondja
jövök már
a gyöngyvirág bogyói
duzzadnak és mondják
jövünk már

És megjelenik
az élők nagy mágnesese
az óriás mosolyú nap
és mit sem teszen

csak fölkél és jár
és ismét fölkél és jár

és igéz

s mint kis kecske
nyújtja orrát csecs felé
mint kis borjú
nyúl szimattal
az emlők gazdag rojtjaihoz

úgy jőnek sorban elő
hóvirág
ibolya
gyöngyvirág

A BÜKK CSAVARGÓ ÚTJAIN

A Bükk csavargó útjain csavargunk
és elheverünk, hol int a Heregrét.
Köddé vált mögöttünk a város
és felszimatolunk
az ünnepi csendbe.
Jóság és tisztaság
seperte itt a fűvet,
olyan alattunk, mint
gyermeki bölcsők
puha gyolcsa.
Átmos bennünket az illat
az erdők mély lélekezete
emberek bántását, sebeinket
görgetik égi szappangomolyok.
Vékony szalonnát tűzünk
bicska hegyére
vastag örömmel,
tücsöknek, bogárnak bemutatkozunk
teleszedjük napfénnel